

Maret, og saa dividerede den udfomne Sum med 20, som er den Maalestok, hvorefter Beboerne i de indlemmede Distrikter ifølge Skyldsaetningsloven af 31ste Marts 1867 kunne afløse deres Jordbogsafgift, og det endvidere kom til den Gifftendelse, at denne Mølle i Lighed med andre Møller kunde tænkes at ville have havt f. Ex. 8 Edr. Møllestyldshartkorn, og endvidere eksempelsvis anslag, at en saadan 2ende Møllestyldshartkorn svarede til Stat og Kommune 5 Rd. aarlig, saa vilde man, naar man lagde denne Sum sammen med det Beløb, der udfom ved, at Godtgjørelsen for Aarsafgiften blev divideret med 20, og endvidere tillagde et Beløb for Bygningsafgiftens Forhøielse, kunne faae den Sum frem, som det efter min Mening vilde være retfærdigt og billigt at give ham i Uddrag paa hans Jordbogsafgift. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det i det Hele taget kan lade sig gjøre at give Mølleeren en Nedsættelse i Bygningsafgiften, i Fald det var dette, som den ærede Ordfører mente, thi det stiller sig for mig, saaledes, at dette kun kan ske ved særlig Lov, og jeg vil finde det høist urigtigt, om man vilde forelægge Rigsdagen en Lov om Nedsættelse i Bygningsafgiften for en enkelt Mand. Loven om Bygningsafgiften bestemmer jo, at der skal svares saa og saa Meget af hver Kvadrat-Alen, og skalde denne Mand f. Ex. svare det Halve af hver Kvadrat-Alen, maatte dette jo absolut være Gjenstand for en særlig Lov. Derimod forekommer det mig, at man uden særdeles Bænkselighed kunde give den omtalte Møller en Nedsættelse i hans Jordbogsafgift, idet dette kunde ske paa Finantsloven. Jeg skal blot endnu anføre, at saadanne Tilfælde ikke aldeles ere enestaaende. Si den Bog, som vi have faaet omdelt fra Landvæsenskommissær Simonsen angaaende Mølleeiernes Stilling før og efter Lov af 14de April 1852, hedder det Pag. 69 og 70. De 479 Mølleres Adresse af 1863 til Rigsdagen ophjser saaledes om, at Regjeringen i sin Tid bortarbejstede et Stykke Jord paa 4 Skpr. Land,

henhørende under Domainerne, med Ret til derpaa at anlægge en Mølle, til en Mand, som herfor skulde være en aarlig Afgift af 22 Edr. Korn, ligesom der heraf skulde svares en Rekognition paa 100 Rd. ved Gierstifte og endvidere: „Efter Mølleneringens Afgivelse fritoges da ogsaa ifølge Skrivelse fra Finantsministeriet til Dyns Stiftamtmandskab bemeldte Arbejstær for at svare bemeldte aarlige Afgift samt Rekognitionen af sin Mølle.“ Den Mølle, der her tales om, er Helnæs Mølle paa Tyn. Man har altsaa her et Præcedens for, at under lignende Omstændigheder, nemlig hvor en saadan Mølle er solgt fra Domainerne, ser der blevet givet Nedsættelse i Jordbogsafgifterne. Jeg skal henlede den høitæredede Finantsministers Opmærksomhed herpaa, idet jeg fremhæver dette til Gavn for det nærværende Andragende, og slutte med at anbefale Thinget at vedtage Indstillingen under Nr. 7, og derved henvise Andragendet til Ministeren.

Ordføreren: Det høie Thing skal være beroliget, jeg skal fatte mig i stor Korthed. Jeg vil anbefale det høie Thing at følge Udvalget med Hensyn til det Andragende, som den ærede sidste Læser omtalte. Kun af den Grund, Udvalget anfører i Betænkningen, bør Andragendet henvises til Ministeren; skulde man gjøre det af de Grunde, som den ærede Medlem anførte, maatte af samme Grund alle danske Møllere medtages. — Lige overfor den ærede Krigsminister skal jeg hævde, at Lars Christian Mortensens Identitet med den indstaldte og kasterede Mand, der har stillet for sig og betalt 1,020 Rd. derfor, er hævet over al rimelig Tvivl. De Indvendinger, den ærede Minister i denne Reining fremsatte, ere heller ikke selv Alterne tillagte nogen hunderlig Bægt. Generalauditoren har sagt, at Identiteten ikke var fuldstændig oplyst, dette kan naturligvis nok siges, men moralsk er der dog ikke Tvivl om, at det er den samme Mand. S Dvrigt er det selvfølgerigt, at hvis der mod